

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 września 2017 r.,
z urzędu, kwestii właściwości funkcjonalnej Sądu Najwyższego do rozpoznania
skargi oskarżyciela prywatnego **Ł. M.** z 19 czerwca 2017 r. na przewlekłość
postępowania przed Sądem Rejonowym w D. i Sądem Okręgowym w K.,
na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r.,
poz. 1259 z późn. zm.) w zw. z art. 35 § 1 k.p.k.

postanowił:

uznać się za niewłaściwy do rozpoznana sprawy i przekazać
skargę oskarżyciela prywatnego **Ł. M.** do rozstrzygnięcia Sądowi
Apelacyjnemu w (...).

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r.,
poz. 1259 z późn. zm.) *jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed
sądem rejonowym i sądem okręgowym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest*

sąd apelacyjny. Z treści skargi wniesionej przez Ł.M. wynika jednoznacznie, że przewlekłość postępowania miała zaistnieć w toku procedowania przed Sądem Rejonowym w D. (sygn. akt VII K (...)) i Sądem Okręgowym w K. (sygn. akt VII Ka (...); wcześniejsza sygnatura VII Ka (...))¹). Nie może zmienić konieczności uznania za właściwy do rozpoznania skargi Sądu Apelacyjnego w (...) fakt, że w niniejszej sprawie orzekał kasacyjnie Sąd Najwyższy. Skarżący w najmniejszym nawet stopniu nie wiąże stanu przewlekłości postępowania z tym procedowaniem Sądu Najwyższego, które przecież miało charakter nadzwyczajny, dotyczyło prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego i odbyło się w oparciu o regulacje rozdziału 55 k.p.k., poza zasadniczym tokiem procesu realizowanym w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w D. i Sądem Okręgowym w K..

W powyższej sytuacji należało uznać, że – wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego w (...) – w niniejszej sprawie nie aktualizuje się dyspozycja art. 4 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy o skardze (*jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym - właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy*), lecz zastosowanie ma przywołana wyżej dyspozycja art. 4 ust. 1a tej ustawy, wskazująca na właściwość funkcjonalną wskazanego wyżej Sądu Apelacyjnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.